

Parasha 3 Brit hadashah

[Apostlenes gjerninger Kapittel 7](#)

[Romerbrevet Kapittel 3](#)

[Romerbrevet Kapittel 4](#)

[Romerbrevet Kapittel 5](#)

[Galaterbrevet Kapittel 3](#)

[Galaterbrevet Kapittel 4](#)

[Galaterbrevet Kapittel 5](#)

[Kolosserbrevet Kapittel 2](#)

[Hebreerbrevet Kapittel 7](#)

[Hebreerbrevet Kapittel 11](#)

Apostlenes gjerninger

Kapittel 7

¹ Da sa øverstepresten: «Stemmer dette?»

² Og Stefanus svarte: «Brødre og fedre, hør: Herlighetens Elåhim åpenbarte seg for vår far Avraham da han var i Padena-Aram, før han bosatte seg i Charan ^{1.Mos. 12:1}. ³ Og Han sa til ham: «Dra ut fra landet ditt og fra slekten din, og dra til landet som Jeg vil vise deg.» ⁴ Så drog han ut fra kaldeernes land og bosatte seg i Charan. Og da hans far var død, flyttet Elåhim ham derfra til dette landet som dere nå bor i. ⁵ Og Elåhim ga ham ingen arv i det, ikke engang så det var nok til å sette foten på ^{1.Mos 2:5}. Men selv om Avraham ikke hadde barn, lovte Elåhim å gi landet som eiendom til ham og hans slekt etter ham ^{1.Mos. 12:7; 13:15; 15:4, 7, 18-21; 17:8; 24:7; 48:4}. ⁶ Men Elåhim talte på denne måten: Hans etterkommere skulle bo i et fremmed land, og der skulle de gjøre dem til slaver og undertrykke dem i fire hundre år. ⁷ «Og det folket som de skal trelle under, vil Jeg dømme,» sa Elåhim. «Og deretter skal de komme ut og tjene Meg på dette sted ^{1.Mos. 15:13-14, 16}.» ⁸ Og Han ga ham omskjærelsens pakt. Så ble Avraham far til Jitzchak og omskar ham på den åttende dagen. Og Jitzchak ble far til Ja'akåv, og Ja'akåv til de tolv patriarkene.

[Til toppen](#)

Romerbrevet

Kapittel 3

¹⁹ Men vi vet at alt det Tårahen sier, taler den til dem som er i Tårahen, for at hver munn skal bli lukket igjen, og for at hele verden skal stå straffskyldig for Elåhim, ²⁰ siden ikke noe

kjøtt blir rettferdiggjort for Ham av lovgjerninger (Ma'aseh haTarah) ^{Salm 143:2}, for ved Tarahen kommer erkjennelse av synd.

²¹ Men nå er Elåhims rettferdighet blitt åpenbart uten noen Tarah, den rettferdighet som er bevitnet av Tarahen og profetene. ²² Det er Elåhims rettferdighet ved tro på Jeshoa haMashijach, til alle og over alle som tror. For det er ingen forskjell, ²³ for alle har syndet og mangler Elåhims ære. ²⁴ Men de blir rettferdiggjort ufortjent av Hans nåde ved forløsningen, den som er i Jeshoa haMashijach. ²⁵ Ham stilte Elåhim fram som nådestol, ved troen, i Hans blod, for å vise sin rettferdighet, fordi Elåhim i sin tålmodighet hadde båret over med de synder som var gjort tidligere. ²⁶ Slik ville Han vise sin rettferdighet i den tiden som er nå, så Han kunne være rettferdig og rettferdiggjøre den som har troen på Herren Jeshoa haMashijach.

²⁷ Hvor er så vår ros? Den er utelukket. Ved hvilken Tarah? Gjerningenes? Nei, ved troens Tarah. ²⁸ Derfor holder vi fast på at det er ved tro mennesket blir rettferdiggjort, uten lovgjerninger (Ma'aseh haTarah) ^{1. Mos. 15:6; 5. Mos. 10:16; 11:1, 18; Hab. 2:4}.

²⁹ Eller er Elåhim bare jødenes Elåhim? Er Han ikke også hedningefolkenes Elåhim? Jo, også hedningefolkenes, ³⁰ for Elåhim er Én ^{5.Mos 6:4}, Han som rettferdiggjør de omskårne av troen og de uomskårne ved troen. ³¹ Setter vi da Tarahen ut av kraft ved troen? Langt ifra! Tvert imot stadfester vi Tarahen ^{5.Mos. 10:16; 11:1, 18}.

[Til toppen](#)

Kapittel 4

¹ Hva skal vi da si at vår far Avraham har oppnådd etter kjøttet? ² For dersom Avraham ble rettferdiggjort av gjerninger, har han jo noe å rose seg av, men ikke for Elåhim. ³ For hva sier Skriften? Avraham trodde Elåhim, og det ble regnet ham til rettferdighet ^{1.Mos 15:6}. ⁴ For den som arbeider, blir ikke lønnen regnet som nåde, men som fortjeneste. ⁵ Men den som ikke arbeider, men tror på Ham som rettferdiggjør den ugudlige, ham blir hans tro tilregnet som rettferdighet,

⁶ slik også David uttaler saligprisningen over det menneske som Elåhim tilregner rettferdighet uten gjerninger:

⁷ «Velsignet er de som har fått sine lovbrudd tilgitt, og som har fått sine synder dekket over.

⁸ Velsignet er den mann som Elåhim ikke tilregner synd ^{Salm 32:1-2}.»

⁹ Gjelder nå denne saligprisningen bare de omskårne, eller gjelder den de uomskårne også? Vi sier jo at troen ble regnet Avraham til rettferdighet ^{1.Mos. 15:6}. ¹⁰ Når ble den da tilregnet ham? Da han var omskåret eller uomskåret? Ikke da han var omskåret, men mens han var uomskåret. ¹¹ Og han fikk omskjærelsens ^{1.Mos 17} tegn som et segl på rettferdigheten ved tro,

den som han hadde mens han ennå var uomskåret ^{1.Mos 15:6}, og slik skulle han bli far til alle dem som ikke er omskårne, men som tror, så rettferdigheten kunne bli tilregnet dem også. ¹² Han ble også far til de omskårne, for dem som ikke bare er omskårne, men som også følger etter i fotsporene av den tro som vår far Avraham hadde da han fremdeles var uomskåret.

¹³ For det var jo ikke ved Tårahen løftet om å bli arving til verden ble gitt til Avraham eller til hans slekt, men ved troens rettferdighet ^{1.Mos. 15:3, 5-6}. ¹⁴ For er det de som er av Tårahen, som er arvinger, da blir troen uten innhold og løftet satt ut av kraft, ¹⁵ for det er jo slik at Tårahen framkaller vrede. Men der det ikke er noen Tårah, der er det heller ingen overtredelse.

¹⁶ Derfor er løftet av tro, for at det kunne være av nåde, slik at løftet kunne stå fast for hele slekten, ikke bare for den som er av Tårahen, men også for den som er av Avrahams tro. Han er far til oss alle – ¹⁷ slik det står skrevet: Jeg har gjort deg til far for mange folkeslag – overfor Elåhim, Ham som han trodde på, den Elåhim som gjør de døde levende og nevner det som ikke finnes, som om det finnes. ¹⁸ Da alt håp var ute, trodde han med håp, at han skulle bli far til mange folkeslag, etter det som var sagt: «Slik skal din slekt bli.» ¹⁹ Han ble ikke svak i troen og var ikke opptatt av sin egen kropp som allerede var utlevd, siden han snart var hundre år. Heller ikke var han opptatt av Saras døde morsliv. ²⁰ Han tvilte ikke i vantro på Elåhims løfte, men han ble styrket i troen idet han ga Elåhim ære. ²¹ Og han var helt overbevist om at det Han hadde lovt, det var Han også i stand til å gjøre. ²² Og derfor ble det regnet ham til rettferdighet.

²³ Nå ble det ikke skrevet bare for hans skyld at den ble tilregnet ham; ²⁴ men også for vår skyld, vi som blir tilregnet og som tror på Ham som reiste vår Herre Jeshoa haMashijach opp fra de døde, ²⁵ Han som ble gitt for våre overtredelser, og som ble oppreist til vår rettferdiggjørelse.

[Til toppen](#)

Kapittel 5

¹ Da vi altså er blitt rettferdiggjort av tro, har vi fred med Elåhim ved vår Herre Jeshoa haMashijach. ² Ved Ham har vi også ved troen fått adgang til denne nåde som vi står i, og vi roser oss ved håp om Elåhims herlighet. ³ Og ikke bare det, men vi roser oss også i trengsler, for vi vet at trengselen virker tålmodighet, ⁴ tålmodigheten virker et prøvet sinn, og det prøvede sinn virker håp. ⁵ Og håpet gjør ikke til skamme, for Elåhims kjærlighet er blitt utøst i våre hjerter ved Roach haKådesh, som ble gitt oss. ⁶ For da vi ennå var skrøpelige, døde Messias til fastsatt tid for ugudlige.

[Til toppen](#)

Galaterbrevet

Kapittel 3

¹⁵ Søsken, jeg taler på menneskers vis: Selv om det bare dreier seg om en pakt med et menneske, er det ingen som gjør den ugyldig eller legger noe til når den er stadfestet. ¹⁶ Til Avraham ble løftene forkynt og til hans Ætt. Han sier ikke: «Og til ætter», som om det var mange, men som til én: «Og til din Ætt» ^{1. Mos. 12:7; 13:15; 17:7; 24:7}, som er Messias. ¹⁷ Jeg sier da dette: Den pakten, som tidligere var stadfestet av Elåhim med sikte på Messias, kan ikke Tårahen, som kom fire hundre og tretti år senere, gjøre ugyldig, så den setter løftet ut av kraft. ¹⁸ For om arven er av Tårah, er den ikke lenger av løfte. Men i nåde ga Elåhim den til Avraham ved et løfte.

[Til toppen](#)

Kapittel 4

²¹ Si meg, dere som vil være under Tårahen, hører dere ikke Tårahen? ²² For det står skrevet at Avraham hadde to sønner: den ene var av slavekvinnen, den andre var av den frie kvinnen. ²³ Men han som ble født av slavekvinnen, kom etter naturens lov, og han som var av den frie kvinnen, ble født ved løftet. ²⁴ Og alt dette har en billedlig betydning. For disse to kvinnene er de to paktene, den ene fra Sinaifjellet, som føder til slaveri, og det er Hagar – ²⁵ for denne Hagar er Sinaifjellet i Arabia og svarer til det Jeroshalajim som er nå, og som er i slaveri med sine barn. ²⁶ Men det Jeroshalajim som er der oppe, er fritt, hun som er mor for oss alle. ²⁷ For skriftene sier: Gled deg, du ufruktbare, du som ikke føder! Bryt ut i jubelrop, du som ikke har fødselsveer! For den enslige har mange flere barn enn hun som er gift ^{Jesaja 54:1}.

²⁸ Nå er vi, søsken, løftets barn slik Jitzchak var. ²⁹ Men på samme måte som han som ble født etter naturens lov, den gangen forfulgte ham som ble født etter Ånden, slik er det nå også. ³⁰ Men hva sier Skriften? Driv ut slavekvinnen og hennes sønn, for slavekvinnens sønn skal ikke arve sammen med den frie kvinnes sønn. ³¹ Altså, søsken, er ikke vi barn av slavekvinnen, men av den frie kvinnen ^{1.Mos. 21:10}.

[Til toppen](#)

Kapittel 5

¹ Stå derfor fast i den frihet som Messias har frigjort oss til, og la dere ikke nok en gang binde under trelldommens åk. ² Se, jeg, Shaol, sier dere at om dere blir omskåret, kan ikke Messias være til noe gagn for dere. ³ Og jeg vitner igjen for hvert menneske som blir omskåret, at han er skyldig til å holde hele Tårahen. ⁴ Dere er kommet bort fra Messias,

dere som vil bli rettferdiggjort ved Tårahen. Dere er falt ut av nåden. ⁵ For i Ånden venter vi med iver på det håp om rettferdighet som vi har ved tro. ⁶ For i Jeshoa haMshijach gjelder verken omskjærelse eller mangel på omskjærelse noe, men bare tro som er virksom ved kjærlighet.

[Til toppen](#)

Kolosserbrevet

Kapittel 2

¹¹ Dere ble omskåret med Messias omskjærelse da dere kledde av dere kjøttets legeme, ¹² da dere ble begravd med Ham i dåpen og i den ble dere også oppreist med Ham ved troen på Elåhims makt, Han som oppreiste Ham fra de døde. ¹³ Og dere som var døde i deres overtredelser og uomskårne kjøtt, har Han gjort levende sammen med Ham. Og Han har tilgitt dere alle overtredelsene, ¹⁴ og Han slettet ut skyldbrevet som sto imot oss med bud, det som vitnet imot oss. Og Han tok det bort, ved at Han naglet det til pålen. ¹⁵ Han avvæpnet myndighetene og maktene, og vanæret dem offentlig da Han triumferte over dem på pålen.

[Til toppen](#)

Hebreerbrevet

Kapittel 7

¹ For denne Mal'ki-Tsedek, konge i Shalem, prest for El Eljån, møtte Avraham da han kom tilbake etter å ha nedkjempet kongene, og han velsignet ham. ² Til ham ga også Avraham tiende av alt ^{1.Mos. 14:17-20}. Navnet Mal'ki-Tsedek kan for det første forklares som «rettferdighetens konge», og dessuten også som «Shalems konge», som betyr «fredens konge».

³ Han var uten far, uten mor og uten slektstavle. Hans dager hadde ingen begynnelse, og hans liv hadde ingen avslutning, men han er gjort lik Elåhims Sønn, som alltid er prest.

⁴ Se nå hvor stor han er, han som selv patriarken Avraham ga tiende av det beste krigsbyttet. ⁵ Også de som er av Levis sønner og som får prestedtjeneste, har et bud om å ta imot tiende fra folket etter Tårahen, det vil si fra sine søsken, selv om de er kommet fra Avrahams lend. ⁶ Men han som ikke stammer fra dem, tok imot tiende fra Avraham og velsignet ham som hadde løftene.

⁷ Uten noen innvending må det innrømmes at den lavere blir velsignet av den høyere.

⁸ Her er det dødelige mennesker som tar imot tiende, men der tar Han imot tiende, Ham det blir vitnet om at Han lever. ⁹ Og, så å si, gjennom Avraham har også Levi, han som tar imot tiende, blitt ilagt tiende. ¹⁰ For han var fremdeles i sin fars lend da Mal'ki-Tsedek møtte ham.

¹¹ Hvis det da var mulig å oppnå fullkommenhet ved det levittiske prestedømme – for ved dette fikk folket Tårahen – hvilket behov var det så fremdeles for at en annen prest skulle stå fram etter Mal'ki-Tsedeks ordning ^{Salm. 110:4} og ikke bli kalt prest etter Aharåns ordning?

¹² For når prestedømmet blir forandret, skjer det med nødvendighet også en forandring av Tårahen. ¹³ For Han som dette blir sagt om, tilhører en annen stamme. Fra den har ingen mann gjort tjeneste ved alteret. ¹⁴ For det er kjent at vår Herre er oppstått i Jehodah, og til denne stammen sa ikke Måshe noe om et prestedømme.

¹⁵ Og det blir enda mer overveldende tydelig hvis det oppstår En annen Prest i likhet med Mal'ki-Tsedek, ¹⁶ og det er En som ikke er kommet etter noen lov om kjødelig avstamning, men etter kraften av et uforgjengelig liv. ¹⁷ For Han vitner: «Du er prest til evig tid etter Mal'ki-Tsedeks ordning ^{Salm. 110:4}.»

¹⁸ For på den ene siden skjer det en opphevelse av det tidligere budet på grunn av dets skrøpelig og ubrukelighet. ¹⁹ For Tårahen førte ikke noen ting til fullkommenhet. Men et bedre håp føres inn, og ved dette kan vi komme nær Elåhim.

[Til toppen](#)

Kapittel 11

⁸ Ved tro var Avraham lydige da han ble kalt til å dra ut til det stedet han skulle få som arv. Og han dro ut, uten å vite hvor han kom ^{1.Mos. 12:1}. ⁹ Ved tro bodde han i løfteslandet, som i et fremmed land. Han bodde i telt sammen med Jitzchak og Ja'akåv, som var medarvinger med ham til det samme løftet. ¹⁰ For han ventet på byen, den som har grunnvollene, den by som har Elåhim til bygningsmann og skaper. ¹¹ Ved tro fikk også Sara selv kraft til å unnfange en slekt, og hun fødte, selv om hun var kommet over den alderen da en føder ^{1.Mos 18}, for hun regnet Ham for trofast som hadde lovt at dette skulle skje.

¹² Derfor ble det også født fra én, og det fra en som var så godt som død, så mange som stjernene på himmelen, ja, utallige som sanden på havets strand ^{1.Mos. 15:5-6; 22:17; 32:13 (12); 2.Mos. 32:13; 5. Mos. 1:10; 10:22}.

[Til toppen](#)